

Skirtingu žmoniū elgesio priežastis.

A. Sėkima, kad žmonės visi esą lygūs. Ypač tai pagrįsta. Kūrimas žmogus yra esmėje dvasia-veidla, kurio ypatumas reiskiasi sąmone. Toji žmogų tieiog iskelia iš viso gamtos gyvenimo. Žmoniū kūji sąmone labai aiškiai skiriasi nuo kitų gyvūnų sąmonei. Iš kiekvieno žmogaus sąmonei reiskiasi kaip ypatinga vienetė. Ji kaip gyviai savo gyvenimu pareiskia vartaujamai savo veislės ypatumą. Vienetumas iš atskiro gyvio vos kiek prasišverbia. Vis-dėlto prisimintina, kad visam pasauliui kiekvienas dalykalis neturi savų veislių lygumų.

Bet stebint žmones, skirtumai paridaro labai žymiai. Jau kiekvienas asmuo yra visai savotiškas. Kad kartais ir yra panašumų kūnų augime ir jų atrodyme, kiekvieno žmogaus kūnas vis-dėlto matomas ypatingas. Tiesu vietoj tai įvadu veido bruožiai. Ir kv-daugiau žmogus yra brendęs, kv-įspūdingiau jį veidas skelbia, kad jis yra kitoks negu kita žmoniū veidai. O tik netur tai jau esmės kairis ypatumas.

Tasai yra pagrįstas žmogaus esmė. Tiesa, ji yra kiekvienam žmogui žmoniūka. O tame ir glūdo žmoniū lygumas. O je ji nėra lygumai atsi rkleidimo laipsnu, kuris pastebėtinas sąmonei regradiv ypatume ir sąmonei šviesos švietime. Todėl ir kalbama apie šviesolius ir tamscolius, apie aiškumą ir niūškumą žmoniū sąmonei. Tik tie skirtumai nemumamūmi vū jau aiškiai. Ir labai lengvai apirinkama, kalbant apie žmoniū gabumus.

B. Geriau jie aiškėja iš žmoniū elgesio, iš jų paleikimo, iš jų veiklos. Labai įspūdingai paridaro tai, kaip jie vertina kv-ki dalyką, arba kaip jie jį laikv miekinga kvu jie dygiai ir kas juos skudina, kvam jie gėbūs ir kvam jie melinka.

Stebint žmoniū gyvenimą, matyt, kad visi yra labai dalytūs o kiti veugia dārbo, yra tingūs. O geriau tirint žmones, paridaro, kad gėbūs žmonės yra ir darbtesni, tingiūiai pa-praktai paikūčiai, jei kvu ne kaip-uos ligoti arba kūnūskai pa-rilpe. Šviesumė sąmonei igalūia žmogų visa kv-ka iš anksto nūmatyti, apsvestyti ir kūnū jėgas kvam kvirti ir sukūkti. Sąmūnū žmogaus gyvenimas todėl ir yra geriau tvarkytas ir visais atžvilgiais prasmingesnis.

Prisimintina, tiesa, kad sąmonei žmogus reiskia ir greičiau visokias nūgaidas ir jas labai igalūia, kad pagalūia jis

zuvoqz kisiog pavengia. Tada jis visa-ka daro, kas, taliau zvelgiaut, nera visiskai prasminga. Vis-deltu ^{ta} zuvoqz yra judrus, darbdtas, unolalai kokiama nors zygini ir veikimui paridestis linkes.

Mešku, rikiukiv sa mociungumo zuvoqz darba tikrai vatiu mi kito zuvoqz isatiguo arba koliv gyvauimus batinamus. Jis veikimas ukeliamas ju emies, o tik apliekos galies. Jie ir veisten- gia taliau zvelgti i ateiti. Todél ir greitai patenka i vanga. Nera jie ir istovumigi savo veikloje. Ka-nors pradéje, jie tai greitai atideda, jrdas nebaige. Ir tik vél prievoli, jie kasia darba.

Kiti atzvelgia zuvoqz dar darygas rikiukivi. Givias miu samoninumu zmones, kurie todél patys yra labai darbdtis, vertina visa geriau ir teisingiau, ka zmones yra padare ir rektore. Jie ir geriau uccedajari tau, kas jiemus gamtos yra teikiania. Todél jie ir visa-ka geriau priziuri, palaiku ir taqis. Zuvoma, jeigu jie savyje yra visokius geidolius rukié, jei lengvai pari- dars gabliciai, kapticiai, gudicai. Tik visai tikrai esmilkai bverije zuvoqz nemudysta i koki bati.

Bet zuvoqz rikiukiv samoninumu labai greit meta ir vachue dalyka nel qi koki, kuris jiemus labai gali bati naudingas, vos kiek ji vartuje. Naktais jie ji lengvelindiai naikina. Nemujegia, kaip jie tau patys save skriaudis. Kuru laikais tai ypatiai daznai atilinka. Tasi vdu tai kaip kantu ypatumun. Ma- nytai, jei yra nuda ^g samoninumu, neistegia vertiedi, kas joms gali bati vaden. Naikina, trinkina, kv apirake vél labai geidia teoret. Ir tada riva ogli, plibikandi ir nel zudeyti. Ir pat zuvoqz qyqhe jiemus atovdu mikiu.

Samoninumu briesos kaipnis aiskija ir istu, kaip teisingai zemo- nes kalba ar kaip lengvai jie ka-nors paridestaja. Meški zygries medais te namiano, kaip kai i juos atilicija. Bet jau kiek bverije, jom atgautia, kad melas vidulcia ju saimone ir rilmuna at minti.

Zuvovisav mekukunio reidkings yra ir veisterejimas pagodejimus. Leng- va kontini visa-ka pagada, bet nei nemozau tai ir idtereti. Jiemus vados, kad tai visai nesvabau, greitai toda ir paridsta, ka jurae. O kas elgisy labai at- si veikia i ju emie ir rilmuna ja. Tam pries pagados idterejimas ja itiprina. Pagodejimus ^{elgisy} elgisy i mus parizymis ir telos taikos. Batin kait jei paridaru riki- ukimomis arba uccedajari zuvoqz qyqhe.

C. Visa-to primumant, melyla klausimas, kaip reiketu elgtis, jeil zuvoqz esant irigaleta, raimoni briedeti arba kaip liaji rilmuna, zuvoqz taqtes kultu riu gesniu, zuvoqz kermia. Jai ir trumpan at rakié. Kas linkita tanginacati, bverit, deli visai paitaugas, standiaci darbdtatis. Kurs daigtv rindai nebetina ir greit visa naikina, kas jom vados tau tarpu nreikalinga, kurd lengva linkini judr vasa. Ka- kas yra qyva, tam batiua itengties rimitareti. Kurs linkita meluati, ribriré panti duara pagada, tam batiua atiminti, ka dars, ka kalba, ka yra padares ir ka daryti reikia. Vis batiua primumanti, kad kiek viduos galios mas, kiti vicia jega i rignli, kuri- api veikia uccle.

Bet vardiavisa yra, savo emieje robuti. Visoav elgisy prizartiplaidu es mas at ir rakiédimu kaipnyje. Jis patyga, kad zuvoqz itengiaci raimonisti, kas jis, kas yra qyqheimus, kaip ju emie yra itip rila jom ar uccyge i visokiu jéqis ylar dicsia o i dar ylatemes jéqis bangas viciame qyqheimus, pries ka bidinga at riltengli. Daz- zuvoqz esant dar geriau irigali, kad zuvoqz rickia raimoveti didiamu elginyje, id jéqis visav qyqheimus, riva, kas yra, balyga.

Tai pomykita, kad zuvoqz raimonisti raimon qyqheimus geidrejimus, kad jis visa-ka raimo ralyga, raitidi, ir jei raimo qyqheimus raldingimus, ativerdcomas viduje di- dingu elginyje api raimonisti ir raimonisti. Tada visa ju emie byg uccyge paridsta. Briesa raimonistiaua kareje bura. Zuvovis taqyga emie kai raimo, qyqhe raimonisti- tiamu kilmu. Ir to-tada jom teko viros kilmos galios tikrai zuvoqz kaim elginyje.

Urdamas.